

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Quantumveilig

De Paepe, J.; Vervaenen, V.; Matthys, J.

Citation

De Paepe, J., Vervaenen, V., & Matthys, J. (2022). Quantumveilig. *Het Tijdschrift Voor De Politie*, 2022(3), 23. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3564607>

Version: Publisher's Version

License: [Licensed under Article 25fa Copyright Act/Law \(Amendment Taverne\)](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3564607>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

BOEK

Quantum- veilig

S. De Smet (2022). *Quantumveilig. Hoe organiseren we de veiligheid van morgen?* LannooCampus, 160 pagina's, ISBN 9789401482516

Tien jaar na het schrijven van 'De nieuwe politie' neemt Steven De Smet opnieuw de pen in de hand om te schrijven over hoe de maatschappelijke veiligheid van de toekomst georganiseerd kan worden. Wellicht moet 'de pen in de hand' toch wat genuanceerd worden: de auteur bracht 27 connecties samen, zowel binnen als buiten het veiligheidsdomein. Hij refereert zelf aan het werk als een 'netwerkboek', waarbij hij de verschillende zienswijzen van zijn connecties aan elkaar koppelt, zich grotendeels basierend op zijn eigen ervaringen in het Gentse politiekorps en als kabinetschef bij de Oost-Vlaamse provinciegouverneur.

Het boek wordt onderverdeeld in zeven grote thema's: leiden & zorgen, structuren & netwerken, visie & innovatie, wijk & informatie, disruptie & privacy, cultuur & legitimiteit en expertise & partnerships. Wie het boek echter gaat lezen om duidelijke instructies te krijgen, blijft deels op zijn honger zitten. Dat is ook niet de bedoeling van de auteur, belangrijker voor hem is om de juiste vragen het veld in te sturen. Toch keert één constante doorheen het boek terug: intern en extern communiceren is van het grootste belang in de ontwikkeling van een effectief veiligheidslandschap.

De auteur ziet interne communicatie als het overleg tussen verschillende veiligheidsactoren. Dat betekent dus de politie, maar ook actoren zoals scholen en sociaal werkers. De huidige overlegstructuren worden als te rigide weggezet. Het boek stelt voor om meer ad hoc te werken, maar dit heeft evengoed beperkingen. De praktijk toont dat het niet evident is voor veiligheidsactoren om de reflex te hebben anderen te betrekken, de opgebouwde overlegstructuren waren net een reactie daarop. Een andere tekortkoming van ad-hoc-netwerken is dat er

wel innovatieve oplossingen bedacht worden, maar er geen organisationeel geheugen is dat ervoor zorgt dat deze ideeën ook in de toekomst gebruikt zullen worden, laat staan dat de kennis wordt verspreid naar andere organisaties.

Externe communicatie slaat in het boek op de manier waarop veiligheidsactoren tweerichtingscommunicatie met de burger initiëren. Niet alle connecties van de auteur zien de burger als participant van veiligheid, zij positioneren de burger eerder als consument. Anderen daarentegen poneren dat actieve burgerparticipatie niet alleen bijdraagt tot een verhoogd veiligheidsgevoel, maar ook de sociale cohesie versterkt. Deze botsing van ideeën is interessant.

Interne en externe communicatie dragen in het boek dan uiteindelijk bij tot verbinding, zowel tussen veiligheidsactoren onderling als tussen veiligheidsactoren en de bredere samenleving. Het boek zet daarbij de wijkagent centraal als sleutelfiguur naar een informatiegestuurde organisatie, maar ook als brug tussen politie en maatschappij. Echter, om dat te bewerkstelligen, moet deze rol zowel offline als online ingevuld worden.

Zoals eerder gesteld, is het boek beter in vragen stellen dan in antwoorden geven. Wie echter de oefening wil maken om de organisatie en de werkwijze van de politie te moderniseren en voor te bereiden op niet de eenentwintigste maar de tweeëntwintigste eeuw, heeft er nut bij om dit boek op het nachtkastje te hebben.

Intern en extern communiceren is van het grootste belang in de ontwikkeling van een effectief veiligheidslandschap

Jasper De Paepe is promovendus verbonden aan het Institute of Security and Global Affairs (Universiteit Leiden) en Public Governance & Management (Universiteit Gent).

Valerie Vervaeen is doctoraatsonderzoeker en onderwijsassistent aan de Universiteit van Gent. Ze is verbonden aan de onderzoeksgroep 'Governing and Policing Security' (GaPS) binnen de vakgroep Public Governance & Management.

Joery Matthys is universitair docent aan het Institute of Security and Global Affairs (Universiteit Leiden).